

ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΑ ΜΥΘΙΣΤΟΡΙΜΑΤΑ

ΤΟ ΠΑΛΑΤΙ ΤΟΥ ΜΥΣΤΗΡΙΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥ ΤΡΟΜΟΥ

(Συνέχεια και τέλος)

ΑΙ, δή! αντά είνε πολύ φανερά!.. είτε δ μέγας δούξ Ιδάν. Με καταλάβετε!.. Δεν έχω νά σας πω τιποτε πειά!.. "Ας μαλήσουμε για κανένα άλιο ζήτημα... Θά μας κάνετε την τιμή νά σιμιεριστήσετε το μέτρο μας δεῖτο;

"Επελάς μπροστεμένος δ κόμπος Βολγκορούν δεν ήξερε τι νά κάνη, ωντε ποιο στάσι νά κρατήστη...

"Επειτά απ' την κούβετα του με την Πρισκα, κάθε άλλο περίμενε παρά ν' αύριον αύτή τη λόγια. Κύπταζε τώρα τη νέα γνωμάκι μ' ένα τέτοιο υφος, μέστε τόσο έκεινη, όσο πού ο μέγας δούξ, δεν μπορούσαν νά κρατήσουν ένα γλυκόλι.

"Ωστόσο προσπάθησε ν' ανακτήσῃ την ψηφαίμα του και είπε:

— "Η 'Υψηλότης σας δεν μιλάει σοδαρά.. 'Αστειεύεται χωρίς ζωλο..

— Στο τραπέζι! Στο τραπέζι! φώναξε δ 'Ιδάν.

Καί, πρωσκαλώντας τὸν Τάταρο ήτηκέτη τὸν διέταξε νά βάλῃ

ἐνα σεβίτος παρά πάνω...

— 'Ανοικανύμνη, είτε δ μέγας δούξ, ένα έκλεκτο χρασί διπτορούνιο, για τὸ δότοιο θέλω νά μού πήτε τη γνώμη σας. Ξέρετε, άγαπτε μου ποντικάδες, δεν είμαστε πλούσιοι, μά δε μπορούμε νά μήνιν πιέριμονα τοὺς φύλους μας... πρό πάντων δεν μού είναι τόσο προστριλεῖς δεν σεις, τοῦ δότοιον ξεξέτυμος τὰ μεγάλα χαρίσματα τῆς εύθυτητος καὶ τῆς αφετιώσεως στὴν ήποδει τῶν δυστυχισμένων Ρωμανών...

— Μά, δημητάτε...

— Λαπάμα πού δεν έχω νά σας προσφέρω λίγο χαβιάρι, ξεξακολύντε δ 'Ιδάν. Η Ρωσία παραμελεῖ σήμερα τὸ έμπόριο τοῦ χαρισμοῦ, καί κάνει πολύ ασχημα.. Πρέπει νά σας πώ διτε είνε τὸ μόνο πρόσωπο ποὺ λιτάμα γιατί τὸ έχασα. Επειδή ημιν συνηθισμένος άλλως νά τὸ ζελέω κάθε μέρα στὸ τραπέζι μου...

— "Ω! 'Υψηλότης!..

Μά δ κόμπη δεν τολμήσετε νά πή πει τίποτε...

Φοι δύχισε νά τρώ...

— Ή δεν πρέπει πού είχε καθώς έτοιμη για την πρώτη γιατί δ 'Ιδάν καὶ η Ηρά δεν έδειχνεν νά στενοχωρεῖσαν καθώλεος.

Σ' ή μέστη τοῦ κήμητος, δ δυστρεπτικῶν κόμπων έδειχνε ένα στεναγμό κι' έξερασε δι πόνο πού έγινανθεί ολέσσοντας ένα κίτρονό μοι τὸν Ρωμανόν νά ζήτησε.

— Τί θύ πηνή η Ρωσία χωρίς τὸν Ρωμανόν; είπε. "Ω! δέν το σκεπτήσατε δέδωμα καθύλου αυτό, 'Υψηλότης;

Και κούνησε τὸ κεφάλι του μὲ δίλλων.

Τοῦ δ 'Ιδάν, διστηρώντας πάντα τοῦ δότοιο ήρωος, άπάντησε:

— 'Απατάσθε, άγαπτε μου κόμπη.. 'Απεναντίς τὸ σκέψητρα πολύ. Καί δεν εύχομαι καθύλου γι' αὐτή μάλι παλιγνόρθωσι τὸν Ρωμανόφ...

Έμεινε μάλι στηγανή σιωπήρδες καὶ κατόπιν έξακολούθησε:

— 'Αγαπητή μου κόμπη, πέρασε πειά δ καιρός τῶν Ρωμανώφ.. Πέρασε πειά δ καιρός τῆς αδιοκρατούσας!.. Μπροσεὶ μάλιστα κανεῖς νά πή διτε πέρασε πειά δ καιρός διωρούντος πού διαφορετικό από τὸ παρελθόν...

»Βέδεια, συνέχισε δ μέγας δούξ, από τὸ πρόγια δεν μπορεῖ νά γίνη από τη μά μέρα στὴν ίδιη καὶ ειδικῶς γιά τη χώρα μας, θὰ περάσῃ πολλές τρικυνίες άλλου πρὶν γνωρίσει τη γαλήνη! Μά δοσ λιγωτερο γιρίζουμε τὸ κεφάλι μας πρός τὸ παρελθόν, τόσο γρηγορώτερα θα φτάσουμε σ' αὐτή τη γαλήνη, η δοσα διά κάτην εύτιχοισμένους ἀν δχι δλους άνεξαρτέως τοὺς Ρώσους, τούλαστον τὸ μεγαλείτερο μέρος τους.

»Πέρασε πειά διτοικούρια τῶν Ρώσων έργα-ζόντουσαν γιά την εύτικία διακοσιών-τριακοσίων μόνο ολκογενειῶν ποὺ τίς προστάτευε τὸ σταθή καὶ τὸ κνούτο!...

»Πλρέπει νά το λάθοντε ίψη μειώσει αὐτό, έμεις οι Ρώσοι, άλλα καὶ διάλογη η άνθρωπότης! Δεν αιματοκύλιστηρε δ κόσμος γιά ζαναγιώρια στο σημείο στὸ διώνιο δρισκοταν διαν ρήγησε δ πόλεμος.. Τότες θυσίες, τότοις νέον ποσούρηταν στὰ πεδία τῶν μαχῶν η στά λιθοστρόφων τῶν μεγάλων πλατειῶν, τότες χαροκαμένες μπτέρες, τόσα έρειτα, τόσες αφανισμένες χώρες, τόσοις έγραψαν μειώσεις λέξη, είχαν κάπιο σκοτώ, ζηρόμεναν σὲ πάτη, σᾶς βεβαώνω!...

»Ναι, άλλη η ανταστοφή, άλη αντή η άναστασης δεν έγινε νά έπανθρωπωδῶν καὶ πάλι οι Ρωμανώφ στὸ θρόνο τους.. Τὸ καταλαβανέτε αὐτό, άγαπτέ μου κόμπη;... Τὸ καταλαβανέτε;

— Θύ έπερπε πράματα νά είμαι τυφλός, παραδέχτηρε δ Βολγκορούν, γιά νά μήν πραδεχτήρε διά δην ή δην τοῦ κόσμου τοποτοικήθηρε, σύμφωνα μὲ τὶς άποντες πού μού αναπτύξατε. 'Υψηλότης! Μά έπειτα από μά μεγάλη έπανάστασι στοὺς άνθρωπούς καὶ στὰ πρόγαματα, τότε μπορεῖ νά μήν έπανολούσθησον, διών έτεις δ ίδιος προβλέψατε, τρομερές τροπικές.. 'Επειδάλετα λοιπόν νά μεσολαβήση μά περιόδος σχετικής γαλήνης.. Καί ποιός άλλος θὰ μπορούσε νά προσταστήσει τὴν παραίην ποργήη, διών έπειτα στὸν πολεμό τοῦ ζελέω στὸ μέλλον, έχοντας συγχρόνως μέσα στὶς φιέβες του τὸ αίμα μιᾶς οικογενείας που έτα αἰώνες άλληλον συνεργάτης στὴ Ρωσία διά λεό;

— Καὶ τῆς διόπιας — συμπλήρωσε δ 'Ιδάν—οι Ρώσοι, σὲ κάθε στροφὴ τῆς ιστορίας τους, δολοφόνησαν τοὺς αρχηγούς της.

— Επιμένω στὴν ίδεα μου, 'Υψηλότητε, άπάντησε δ Βολγκορούν, γιατί είμαι δέσιος διά δεν είνε διό φύδος από τον σπληνού τέλους πού θά μπορούσε νά σᾶς συγκρατήση από τὸ δρόμο τοῦ καθήκοντος.. "Ελεγα λοιπόν διτε ένας ποργήη, διών από τὴ μά μεριά διατηρεῖ τὶς συγχρόνες ίδεες, τὶς όποιες βλέπω νά λάμπουν στὰ μάτια σας, θὰ γινόταν δεκτὸς μὲ τὸν περιόδον τοῦ ζελέω στὸν πολεμό τοῦ Ρωσίαν γιατί θά καταλάβωνταν άμεσως πῶς είνε διάλογος, δ ένδεδηγμένως νά τοδιώσω... Νά τη είλα νά σᾶς πῶ 'Υψηλότητε.. Μού φάνεται διτε άξιζον τὰ λόγια μου νά τὰ σκεφθῆτε λίγο...

— Ο 'Ιδάν κάτατε τὸν κόμητα στὰ μάτια, έμεινε μάλι στηγανή σιωπήρδες καὶ έπειτα στὸν παντούσιον κανεῖς τὴν γάντα μὲ τὴν ίμερο...

— Αν γίνει αὐτό πού λέτε, δ Ρωμανώφ σας, δηλαδή έγώ, θὰ φανή άμεσως ιστοποτος στὰ μάτια αὐτῶν άκρων πού έπινθοντας από τὶς νέες ίδεες, γιατί διών είνε, παρόλα διτα κι' διν κάτε, αλγάπατος τὸν άνθρωπον τοῦ παρελθόντος.. Τὸ δονού πού είνε μάλι πληγονούμα πού μὲ φοβήσεις.. Τὶ τὰ θέλετε, άγαπτέ μου κόμη.. 'Εγώ δέν αισθάνουμαι νά έχω τὸ άναστημα πού χρειάζεται διά ν' άναταθεία τὸν πολεμό...

— Θύ ήταν διάκονος τὸς δράση, τὸν διέκοψε δ κόμης, νά περιουσιαστή ένας Ρωμανόφ, δ δοτός θά θηκε τὴν λαμπάδα τῆς θλευθρίας στὸν κόσμο..

— Μού φάνεται, άπάντησε δ 'Ιδάν, διτοικούρια τῆς αδιοκρατίας πού δεν μπορεῖ νά δην τίποτε θωματώδεις τὸν πολεμό.. Τὸ δονού πού είνε μάλι πληγονούμα πού μὲ φοβήσεις.. Τὶ τὰ θέλετε, άγαπτέ μου κόμη.. 'Εγώ δέν αισθάνουμαι νά έχω τὸ άναστημα πού χρειάζεται διά ν' άναταθεία τὸν πολεμό...

— Μού φάνεται, άπάντησε δ 'Ιδάν, διτοικούρια τῆς αδιοκρατίας πού δεν μπορεῖ νά δην τίποτε θωματώδεις τὸν πολεμό.. Τὸ δονού πού είνε μάλι πληγονούμα πού μὲ φοβήσεις.. Τὶ τὰ θέλετε, άγαπτέ μου κόμη.. 'Εγώ δέν αισθάνουμαι νά έχω τὸ άναστημα πού χρειάζεται διά ν' άναταθεία τὸν πολεμό...

— Άραδη άκουσε τὰ δροσιτικά καὶ κατηγορηματικά στὸν λόγια, δ παλαιδὸς αιλάρωρης τὸν Τσάροκογιε—Σέλο, θλέποντας διτε διν έπινθησε πειά κομματά έλτεις νά μεταπειστὸ τὸ μεγάλο δούκα, μάτοραρέτησε τὸν 'Ιδάν καὶ τὴν Πρισκα καὶ τὸν

— Οταν οι διν έρωτειμένοι δρέπησαν πάλι μόνοι μέσα στὸ μέτρο διαιμέσιμων τους, μαζί μὲ τὸ μαρκό Ζάν, τὸν αὐτό ή Πρίσκα την

Η ΓΕΛΑΣΤΗ

(Πίνακας τοῦ Δ. Μέγιερ)

ΤΙ ΓΙΝΕΤΑΙ ΣΤΟ ΧΩΔΑΥΓΟΥΝΤ ΚΑΙ ΣΤ' ΆΛΛΑ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΙΚΑ ΚΕΝΙΡΑ

Η ΖΩΗ, ΟΙ ΕΡΩΤΕΣ, Η ΑΠΙΣΤΙΕΣ, ΟΙ ΓΑΜΟΙ ΚΑΙ ΤΑ ΔΙΑΖΥΓΙΑ ΤΩΝ ΑΣΤΕΡΩΝ

(Ειδήσεις, πληρωφορίες, κουτσουμπολιό)

'H Ζινὲτ Γκομπέρ.

ρυθμίσιμος, τα πιο
οίσματα και τά μουγκρητά τῶν θηρίων κι' ἡ ψυχή τῶν μηριανῶν
και τῶν θηριών είχε πάει στήν... Κούνιον!... Από εἶναι τέλους
γυριστής ή σοηγή, οι θηριοδασταὶ κατώθυσαν νά πλείσουν πάλι τά
θηρία στά κλουβιά τους, και μόνον δύο ποικίλα, δύο μικροί ἀμερικανοί
και λέοντες δηλαδή, κατεστάθησαν στὸ μεταξὺ ἄπο τὰ ἄλλα λιον-
τάρια!

— Ἡ ἑταρεία *«Ράπτιον»* μετέφερε μὲν ίδιαν τέλη αἱ μαζιστοτεραὶ στὸ στονύτιο τῆς εἰσοσι τόννους, χιόνι ἀτὸ δόρος Ματάλτυν, γιγάντιον δόσο τὸ δυνατόν πιὸ φυσικά, μιὰ σχημὴ ἐπὶ τῶν χιόνων, σε μὲν τῆς τανία, στὴν δοτικὴ θύν τοιαυταγωνιστήν τὸ *Ζεύς Γουρούτην*.

* * *

—Ο διάσημος σχεδιαστής 'Αντριάν, διάποδος σχεδιαζέν ήλες της τονιώλεττς της Νόφμας Σηρερ, έλιασε τελευταίας ώς δύοντος μέτρο την περικαλλή βροντέατα, ήνα κέντρο πυργώνων, τις δύοτες έκεινή βροντέων, κατά βοσγών μόνη γένους.

— Ή Αγγίας ήθοστοις Ντιάνα Γουνίνιαρτ, ή δύοις επέληθή ειδίνονται στο Χαλλιγκούντ για νύ γρίσιν τὴν ταυτίαν «Ιπτασίων, μεσ' μὲ τὸν Κλάβι Μπροφών, κατεπλήξεις καὶ τὶς περ.σσότεροι τολμηρές». Αυτογνώνδες συναδέψουν της, γνατί τοῦ διάστημα ἐνός γηγενάτου ποὺ δόθησε πρός τιμήν της. Σχηγίεις ἀπὸ τὸ τσαντάρι της ἔνα πούρο, γιγαντιαίων διωτάσεων καὶ ἀρχήςεις νά τὸ κατηγόρησε πρόσβετα.

— Ἡ Αωρέττα Γιούγκ, ή ξανθή πρωταγωνίστρια της «Λεγενώνος τῶν Ξένων», έγινε δέκω φορενῶν δταν ἔμαθε δτὶ ό συνάδελφός της Άλ-

σφιγγη παράφρομα στὴν ἀγκαλιά της, δ 'Ιβεν ἔ-
τρεξε καὶ φύλησε τὴν γυναικαν του καθ., δείχνοντάς
της τὸ παιδί τους, εἵλετο:
— "Α ! Οὐχ ! . . . " Ενας θρόνος στὴν ἐποχή μας

δὲν είνε καθόλου κατάληπτος για τὸ παιδί μας...

"Η Ιστορία μας τελειώνει έδω... Δέν ήταν ένα μυθιστόρημα, ο πως θά υπέθεσαν πολλοί, "Ηταν μια άληθηνή Ιστορία, στην άποια λάχιστο όρλο έκαψε η φωτασία του συγγραφέων της. Τό μόνο περιέλαβεν ο Λαζαρίδης, είναι τα δύναματα των ήρωών της. Μά κάτω απ' αυτά κρύβονται άνθρωποι που έζησαν και έδρασαν στο μεγάλο δραματικό ρωσικής έπαναστάσεως.

Οἱ ἀναγώσται μας θὰ εἰνὶ χωρὶς ἄλλο περίεργοι νῦ μάθοντι τὸ πόνιγνη διπάτερας τοῦ Ἰθάν, οὐ Σαχάρ, η μᾶλλον διπλήγρη Ἀσσολικώρ. Στὴν ἀρχὴ ἀκολούθησε τὸν γυνὸν του στὸ ἔξωτερικό, διτος εδομέ, μά, μῶλις ἐπεκρότησε ἡ ἐπανώστασις, Ἑσανγύρισε στὴ Ρωσία. "Η Ἑσδίδικοι του εἴλε τραγιματοῦνθει πειδα..

Ζη ἀδύντιον τοῦ περιβαλλόμενος ἀπὸ τῶν ἰσχυροῖς τῆς ἡμέρας +
ἄλλες τὰς τιμές.
Οὐος γα τὴν μητρόα τοῦ Ἰσάν, τὴν ἀπασία μεγάλη δύνασται Να-
τίκα Μηχανόδνα, αὐτή βρήκε τὴν τιμωρία ποὺ τῆς ἔξιζε. Τὴν το-

κασσαν οἱ ἐπαναστάται, μεταξὺ τῶν πρώτων ἀριστοκρα-

H. Némaus, S. Šešek

— Οι ξένοι ήματοι του Χόλυγουντ κλαιούν καὶ δύνονται. Ἡ ἀμερικανικὴ ἀστονομία θέλησε νά κάνει Ελεγχού στην διαβαθμίδα τους καὶ στήσει ἀδειές ἑξακήνους ἐπαγγέλματος, καὶ ἐπειδὴ οἱ περισσότεροι αὐτῶν δὲν είχαν τὰ χρωτά τους ἐν ταξι, ἔφυγαν ἀρσον-ἄρων γιὰ τὸ γειτονικὸ Μεζικό. Ἔτη, ή Τάλα Μυρέλ, ή ἀστριώναι σταρο ποὺ κατέκησε τελευταῖς τὸ Χόλυγουντ μὲ τὴν ωμοφρία της, μανγαζάστηκε νά φύγη στὸ Μεζικό, χωρὶς νά έχῃ τελειώσει τὴν τωνία του ἐγγύριες, μέχρις διου ἐπῆρε νέα παράστασι τῆς διαμονῆς της στὸ Χόλυγουντ. Τῆς ἀδελφῆς της διου δὲν ἀναφέωσαν τὴν ἀδειά παραστοῦντος καὶ σταρο Αμερικά.

—Δύο μαργινώς ζωή ήταν άρκετή για τὸν Νόρμαν Κέρου καὶ τὴν νεαρὸν σύνγονον του, καὶ τώρα οὐτεβάλλειν αἴτητη διατηγόν. Καθὼς βλέπετε, στὸ Χόλλυγουντ ισχύει τὸ ὄρτον: «Τὸ γοργὸν καὶ χάρων ἔγειραι καὶ γὰρ τὸν γάνωμον καὶ γὰρ τὰ διαζήνια.

— Ή μελαχρονή Καίη Φράντος ἐγκατέλειψε τὸ Χόλλυγουντ γιὰ νὰ πάτη στὴ Νέα 'Υδρκη, δπον ὁ σινέγρος της Κέννεθ Μάχ Κέννα παιζεὶ σὲ μιὰ θεατρικὴ κωμῳδία. «Δὲν θὰ γυρίσω πίσω στὸ Χόλλυγουντ, έν δὲν θύβει μαζὲν καὶ δ ἄνδρας μου»¹, έδήλωσε στοὺς δημοσιογράφους